

lide ved denne Ordning. Nu bestemmes det ganske vist ved Loven, at paa de Steder, der hidtil har været Sæde for en Politimester, kan der oprettes Bipolitikontorer. Men efter min Mening er dette ikke tilstrækkeligt. Disse Bipolitikontorer tænkes ifølge den Skrivelse, som i sin Tid er afgivet af Justitsministeriet, bestyret enten ved en af Amtet autoriseret Politifuldmægtig eller ved en til det kommunale Politi eller Statspolitiet hørende overordnet Politifunktionær. Dette, at Kontoret saaledes kan blive bestyret af en kommunal Politifunktionær, tror jeg aldeles ikke vil tilfredsstille Befolkningen. Den vil søge ikke derhen, men til det Sted, hvor Hovedkontoret og Politimesteren er. Det vil føre til, at de søger til de større Byer, og at de 13 Købstæder vil lide betydeligt derunder. Det er derfor, jeg ser med stor Betænkelighed paa denne Bestemmelse, som indvirker paa hele min Stilling til Retsplejeforslaget.

Det andet Punkt, jeg ogsaa gerne vil gøre et Par Bemærkninger om, er i samme Afsnit; det er Bestemmelsen om Ordningen af Politiet udenfor København. Den sidste Lov om Retsreformen, den Lov, der ikke traadte i Kraft, siger i en af sine Paragraffer, § 138, at der ved særlig Lov bliver at træffe Bestemmelse om Antal, Ansættelse og Lønning af Politibetjente udenfor København samt af de særlige Opdagelsesbetjente, hvilket saaledes var Betingelsen for, at overhovedet Loven om Rettens Pleje kunde træde i Kraft. Nu vedtager man her et Lovforslag, uden at man faar dette Forhold ordnet. Jeg synes, at dette Forhold burde have været ordnet samtidig med Vedtagelsen af Lovforslaget. Jeg synes, at det er en Uretfærdighed mod de danske Købstæder, at det ikke er sket. Den danske Købstadforening har gentagne Gange henvendt sig til Regeringen om at faa denne Sag og det dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal om Delinkventomkostningerne ordnet saaledes, at Staten paatager sig Statsopgaver og Kommunerne de kommunale Opgaver. Dette er ikke sket, skønt Købstæderne havde Grund til at vente det, da det var en af Betingelserne for den gamle Lovs Ikrafttræden.

Jeg kan selvfølgelig med Glæde hilse, at den højtærede Minister under Udvalgsbehandlingen, som der staar i Betænkningen, har givet Løfte om, at der til Drøftelsen af det sidste Spørgsmaal skal blive nedsat en Kommission. Jeg vil haabe, at den ikke, som den ærede Ordfører sagde, vil komme „saa snart Omstændighederne tillader det“, men jeg vil haabe, at den maa blive nedsat meget snart, saaledes at Løftet til Købstæ-

derne om Ordningen af Politiet udenfor København snart kunde blive indfriet.

Jeg er uenig med den ærede Ordfører ogsaa paa et andet Punkt. Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at han mente, at det var heldigt, at Spørgsmaalet: Sagfører kontra Fuldmægtig og Spørgsmaalet om Politiets Ordning udenfor København blev drøftet af samme Kommission. Deri er jeg aldeles ikke enig. Jeg maa meget opfordre den højtærede Minister til at nedsætte en selvstændig Kommission til Drøftelse af Ordningen af Politiet udenfor København. Jeg tror, at det andet Spørgsmaal er langt vanskeligere, og kædes de to Sager sammen i en Kommission, kan det let ske, at der ikke bliver noget ud af nogen af dem.

Til disse faa Bemærkninger kan jeg indskrænke mig i Dag, idet jeg ved tredie Behandling skal komme nærmere ind paa min Stilling til Lovforslaget om Rettens Pleje.

Justitsministeren (Zahle): Efter den omhyggelige Maade, hvorpaa den meget ærede Ordfører har gjort Rede for Betænkningen, kan jeg indskrænke mig til blot at udtale mig om de Punkter, om hvilke det efter Udvalgets Forhandlinger og dets Betænkning er nødvendigt, at der bliver afgivet en Erklæring fra Justitsministeriets Side. Jeg maa da først sige, at Hids Herred er et Herred, som er meget omstridt. Det er omstridt paa Grund af sin geografiske Beliggenhed, det grænser lige op til Byen Silkeborg med dets sydligste Del, men dets nordligste Del ligger omtrent lige midt imellem Kellerup og Silkeborg. Dog er der et Par Sogne, som har en noget mindre Afstand til Kellerup end til Silkeborg. Dette har gjort, at den største Del af Befolkningen i Hids Herred ved den nye Ordning af Retsplejen ønsker i jurisdiktionel Henseende at høre sammen med Silkeborg, medens det nu hævdes af Mænd, som utvivlsomt er godt og nøje lokal kendte, at Dele af den nordligste og vestlige Del af Herredet vedblivende nærer Ønske om at høre til Kellerup i jurisdiktionel Henseende, hvad hele Herredet hidtil har gjort. Det er muligt, at man bør løse dette Spørgsmaal paa den Maade, at man ikke betragter Hids Herred som en Helhed, men saaledes, at man aldeles ekstraordinært i dette Tilfælde, noget, man ellers ikke indlader sig paa, deler Herredet, og da, hvis der er nogen af de nordligste og vestligste Sogne, hvis Beboeres Flertal ivrigt ønsker vedblivende at høre til Kellerup, lader dem faa deres Ønske i saa Hen-